

LIETUVOS RESPUBLIKOS SVEIKATOS APSAUGOS MINISTRAS

**ĮSAKYMAS
DĖL LIETUVOS MEDICINOS NORMOS MN 161:2017 „GYDYTOJAS VAIKŲ
ALERGOLOGAS“ PATVIRTINIMO**

2017 m. rugpjūčio 30 d. Nr. V-1019
Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos sveikatos priežiūros įstaigų įstatymo 9 straipsnio 1 dalies 3 punktu:

1. T v i r t i n u Lietuvos medicinos normą MN 161:2017 „Gydytojas vaikų alergologas“ (pridedama).
2. P a v e d u įsakymo vykdymą kontroliuoti viceministrui pagal veiklos sritį.

Sveikatos apsaugos ministras

Aurelijus Veryga

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos sveikatos
apsaugos ministro
2017 m. rugpjūčio 30 d.
įsakymu Nr. V-1019

LIETUVOS MEDICINOS NORMA MN 161:2017 GYDYTOJAS VAIKŲ ALERGOLOGAS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Lietuvos medicinos norma MN: 161:2017 „Gydytojas vaikų alergologas“ (toliau – ši Lietuvos medicinos norma) privaloma visiems gydytojams vaikų alergologams, dirbantiems Lietuvos Respublikoje, jų darbdaviams, taip pat institucijoms, rengiančioms šiuos specialistus, tobulinančioms jų kvalifikaciją bei kontroliuojančioms jų veiklą.

2. Šioje Lietuvos medicinos normoje vartojamos sąvokos ir jų apibrėžtys:

2.1. **Gydytojas vaikų alergologas** – medicinos gydytojas, teisės aktų nustatyta tvarka įgijęs gydytojo vaikų alergologo profesinę kvalifikaciją.

2.2. **Gydytojo vaikų alergologo praktika** – teisės aktų reglamentuojama gydytojo vaikų alergologo pagal įgytą profesinę kvalifikaciją ir nustatytą kompetenciją vykdoma asmens sveikatos priežiūra, apimanti vaikų alerginių ir imuninių ligų diagnostiką, gydymą, medicininę reabilitaciją ir profilaktiką.

3. Kitos šioje Lietuvos medicinos normoje vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos yra apibrėžtos šios Lietuvos medicinos normos 8 punkte išvardintuose Lietuvos Respublikos teisės aktuose.

4. Gydytojo vaikų alergologo profesinę kvalifikaciją įgyjama baigus universitetines medicinos studijas bei vaikų ligų ir vaikų alergologijos rezidentūrą. Užsienyje įgyta gydytojo vaikų alergologo profesinę kvalifikaciją pripažįstama Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

5. Teisę verstis gydytojo vaikų alergologo praktika turi asmuo, Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka įgijęs gydytojo vaikų alergologo profesinę kvalifikaciją ir turintis Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka išduotą ir galiojančią medicinos praktikos licenciją verstis medicinos praktika pagal gydytojo vaikų alergologo profesinę kvalifikaciją.

6. Gydytojas vaikų alergologas verčiasi gydytojo vaikų alergologo praktika Lietuvos Respublikoje tik asmens sveikatos priežiūros įstaigoje, turinčioje galiojančią įstaigos asmens sveikatos priežiūros licenciją teikti vaikų alergologijos paslaugas ir (ar) kitas asmens sveikatos priežiūros paslaugas, kurias pagal teisės aktų reikalavimus kartu su kitais asmens sveikatos priežiūros specialistais turi teikti ir gydytojas vaikų alergologas.

7. Gydytojas vaikų alergologas dirba savarankiškai, bendradarbiaudamas su kitais sveikatos priežiūros specialistais bei socialiniais darbuotojais.

8. Gydytojas vaikų alergologas vadovaujasi Lietuvos Respublikos įstatymais ir kitais teisės aktais:

- 8.1. Lietuvos Respublikos sveikatos sistemos įstatymu;
- 8.2. Lietuvos Respublikos sveikatos priežiūros įstaigų įstatymu;
- 8.3. Lietuvos Respublikos sveikatos draudimo įstatymu;
- 8.4. Lietuvos Respublikos medicinos praktikos įstatymu;
- 8.5. Lietuvos Respublikos pacientų teisių ir žalos sveikatai atlyginimo įstatymu;
- 8.6. Lietuvos Respublikos žmogaus mirties nustatymo ir kritinių būklių įstatymu;

8.7. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. spalio 31 d. nutarimu Nr. 1359 „Dėl gydytojų rengimo“;

8.8. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2011 m. rugsėjo 14 d. nutarimu Nr. 1069 „Dėl Trečiųjų šalių piliečių reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo“;

8.9. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2000 m. lapkričio 9 d. įsakymu Nr. 634 „Dėl Medicinos normų rengimo reikalavimų aprašo patvirtinimo“;

8.10. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2002 m. sausio 28 d. įsakymu Nr. 58 „Dėl Sveikatos priežiūros specialistų profesinės kompetencijos patikrinimo tvarkos“;

8.11. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2002 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. 132 „Dėl Sveikatos priežiūros ir farmacijos specialistų profesinės kvalifikacijos tobulinimo ir jo finansavimo tvarkos“;

8.12. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2003 m. sausio 6 d. įsakymu Nr. V-1 „Dėl Numerio sveikatos specialisto spaudui suteikimo ir panaikinimo taisyklių patvirtinimo“;

8.13. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. balandžio 8 d. įsakymu Nr. V-208 „Dėl Būtiniosios medicinos pagalbos ir būtiniosios medicinos pagalbos paslaugų teikimo tvarkos bei masto patvirtinimo“;

8.14. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. gegužės 14 d. įsakymu Nr. V-364 „Dėl licencijuojamų asmens sveikatos priežiūros paslaugų sąrašų patvirtinimo“;

8.15. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. gegužės 27 d. įsakymu Nr. V-396 „Dėl Medicinos praktikos licencijavimo taisyklių patvirtinimo“;

8.16. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. birželio 28 d. įsakymu Nr. V-469 „Dėl Medicinos praktikos profesinių kvalifikacijų rūšių sąrašo patvirtinimo“;

8.17. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. rugsėjo 29 d. įsakymu Nr. V-680 „Dėl medicinos praktikos licencijų išdavimo gydytojams, turintiems specializuotos medicinos praktikos licenciją ar sertifikatą, ir teisės verstis siaura medicinos praktika įgijimo“;

8.18. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro ir Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2005 m. birželio 30 d. įsakymu Nr. V-533/A1-189 „Dėl teisės aktų, susijusių su elektroniniais nedarbingumo pažymėjimais bei elektroniniais nėštumo ir gimdymo atostogų pažymėjimais, patvirtinimo“;

8.19. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2010 m. gegužės 3 d. įsakymu Nr. V-383 „Dėl Medicinos priemonių (prietaisų) naudojimo tvarkos aprašo patvirtinimo“;

8.20. šia Lietuvos medicinos norma, įstaigos, kurioje dirba, įstatais (nuostatais), vidaus tvarkos taisyklėmis, vidaus kokybės vadybos sistemos dokumentais bei savo pareigybės aprašymu.

II SKYRIUS TEISĖS

9. Gydytojas vaikų alergologas turi teisę:

9.1. verstis gydytojo vaikų alergologo praktika šios Lietuvos medicinos normos ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka;

9.2. išrašyti receptus Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2002 m. kovo 8 d. įsakymo Nr. 112 „Dėl receptų rašymo ir vaistinių preparatų, medicinos priemonių (medicinos prietaisų) ir kompensuojamųjų medicinos pagalbos priemonių išdavimo (pardavimo) vaistinėse gyventojams ir popierinių receptų saugojimo, išdavus (pardavus) vaistinius preparatus, medicinos priemones (medicinos prietaisus) ir kompensuojamąsias medicinos pagalbos priemones vaistinėje, taisyklių patvirtinimo“ nustatyta tvarka;

9.3. išduoti medicininius ar sveikatos pažymėjimus (pažymas) Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka;

9.4. pagal kompetenciją konsultuoti pacientus, fizinius ir juridinius asmenis Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

9.5. atsisakyti teikti sveikatos priežiūros paslaugas, jei tai prieštarauja gydytojo profesinės etikos principams arba gali sukelti realų pavojų paciento ar gydytojo gyvybei, išskyrus atvejus, kai teikiama būtinoji medicinos pagalba;

9.6. nustatyti asmens mirties faktą Lietuvos Respublikos žmogaus mirties nustatymo ir kritinių būklių įstatymo nustatyta tvarka;

9.7. gauti darbui būtiną informaciją apie gydomus ir konsultuojamus pacientus Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

10. Gydytojas vaikų alergologas turi ir kitų teisių, nustatytų Lietuvos Respublikos teisės aktų, reglamentuojančių asmens sveikatos priežiūros specialisto praktiką.

III SKYRIUS

PAREIGOS

11. Gydytojas vaikų alergologas privalo:

11.1. teikti būtinąją medicinos pagalbą Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

11.2. pagal savo kompetenciją, nurodytą šioje Lietuvos medicinos normoje, ir asmens sveikatos priežiūros įstaigos, kurioje dirba, licenciją, kvalifikuotai tirti, diagnozuoti ir gydyti ligas, būkles bei sveikatos sutrikimus, rekomenduoti profilaktikos priemones ir dalyvauti jas organizuojant bei užtikrinti teikiamų asmens sveikatos priežiūros paslaugų kokybę;

11.3. nepriskirtais jo kompetencijai atvejais siųsti pacientą konsultotis ir (ar) gydytis pas atitinkamos srities asmens sveikatos priežiūros specialistą;

11.4. bendradarbiauti su asmens sveikatos priežiūros ir kitais specialistais, dalyvaujančiais atliekant tyrimo, diagnostikos ir gydymo veiksmus;

11.5. propaguoti sveiką gyvenseną, ligų profilaktikos ir sveikatos tausojimo bei ugdymo priemones;

11.6. turėti spaudą, kurio numeris suteikiamas Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2003 m. sausio 6 d. įsakymo Nr. V-1 „Dėl Numerio sveikatos specialisto spaudui suteikimo ir panaikinimo taisyklių patvirtinimo“ nustatyta tvarka;

11.7. pagal kompetenciją vykdyti privalomas sveikatos programas;

11.8. laikytis sveikatos priežiūros specialisto profesinės etikos principų, gerbti pacientų teises ir jų nepažeisti;

11.9. tobulinti profesinę kvalifikaciją Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka;

11.10. laikytis licencijuojamos sveikatos priežiūros specialisto veiklos sąlygų;

11.11. tvarkyti gydytojo vaikų alergologo praktikos dokumentus Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

11.12. paaiškinti gydytojo vaikų alergologo praktikos aplinkybes Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos, teisėsaugos institucijų ir kitų kontroliuojančių institucijų prašymu;

11.13. taikyti Lietuvos Respublikoje tik medicinos mokslo ir praktikos įrodymais pagrįstus, saugius tyrimo, diagnostikos ir gydymo metodus, išskyrus kituose teisės aktuose nustatytas išimtis;

11.14. naudoti tik teisės aktų reikalavimus atitinkančias medicinos priemones (prietaisus), išskyrus kituose teisės aktuose nustatytas išimtis; užtikrinti, kad medicinos priemonės (prietaisai) būtų naudojamos teisės aktų nustatyta tvarka ir vadovaujantis gamintojų su medicinos priemone (prietaisu) pateikiama informacija;

11.15. atlikti kitas Lietuvos Respublikos teisės aktais, reglamentuojančiais asmens sveikatos priežiūros specialisto praktiką, nustatytas pareigas.

IV SKYRIUS KOMPETENCIJA

12. Gydytojo vaikų alergologo profesinę kompetenciją sudaro žinios, gebėjimai ir įgūdžiai, kuriuos jis įgyja baigęs gydytojo vaikų alergologo profesinę kvalifikaciją suteikiančias studijas bei nuolat tobulindamas profesinę kvalifikaciją, atsižvelgdamas į nuolatinę mokslo, technikos ir praktikos pažangą.

13. Gydytojas vaikų alergologas turi žinoti:

13.1. dokumentų rengimo, tvarkymo ir apskaitos pagrindus;

13.2. medicinos statistikos pagrindus;

13.3. sveikatos draudimo pagrindus;

13.4. sveikatos teisės pagrindus;

13.5. naudojimosi informacinėmis ir ryšio technologijomis būdus ir mokėti jais naudotis.

14. Gydytojas vaikų alergologas turi išmanyti:

14.1. medicinos etikos ir deontologijos pagrindus;

14.2. bendruosius vaikų sveikatos priežiūros organizavimo principus;

14.3. alergologinės pagalbos organizavimo principus;

14.4. vaikų psichikos sutrikimus, sveikų ir sergančių vaikų bei jų artimųjų psichologiją;

14.5. socialinių veiksnių įtaką vaikams;

14.6. vaikų organų sistemų anatominius ir fiziologinius ypatumus;

14.7. alerginių ligų rizikos veiksnius, priežastis, patogenezę, kliniką, diagnostikos ir gydymo metodus, jų profilaktiką;

14.8. alerginėms ligoms gydyti taikomų įvairių diagnostikos ir gydymo metodų galimybes, indikacijas, kontraindikacijas ir komplikacijas;

14.9. skiriamų vaistinių preparatų veikimą, jų šalutinį poveikį, sukeliamas komplikacijas;

14.10. alerginėmis ligomis sergančių vaikų dietinės mitybos, hipoalerginių mišinių taikymo, žindomų kūdikių motinų dietos ypatumus;

14.11. sveikų vaikų mitybos ypatumus;

14.12. kūdikių papildomą maitinimą;

14.13. vaikų imuninės sistemos struktūrą, imuninio atsako mechanizmus bei ypatybes;

14.14. alerginių ir imuninių ligų genetinius, ląstelinius ir biocheminius mechanizmus;

14.15. vaikų alerginių ir imuninių ligų klasifikaciją, epidemiologiją bei svarbiausių ligų etiologiją ir patogenezę, klinikinius požymius, jų ypatybes;

14.16. imuninės sistemos terapiją (supresiją, stimuliaciją) cheminiais, biologiniais ir rekombinantiniais preparatais;

14.17. alergenui specifinės imunoterapijos (ASIT) indikacijas, kontraindikacijas, nepageidaujamą poveikį;

14.18. pakaitinės imunoterapijos, esant imunodeficitui, indikacijas, kontraindikacijas, nepageidaujamą poveikį;

14.19. aktyviosios ir pasyviosios imunizacijos nuo užkrečiamųjų ligų principus;

14.20. dietoterapijos principus;

14.21. gydamosios aferezės principus;

14.22. alergiškų vaikų skiepijimo ypatumus;

14.23. alerginėmis ligomis sergančių pacientų medicininės reabilitacijos principus;

14.24. įrodymais pagrįstos medicinos principus, mokslinės literatūros, metodinių rekomendacijų ir gairių pritaikymą praktikoje.

15. Gydytojas vaikų alergologas turi gebėti:

15.1. bendrauti su vaikais ir jų artimaisiais;

15.2. rinkti ligos, gyvenimo, socialinę ir šeiminių anamnezę;

15.3. interpretuoti ir (ar) įvertinti alerginėmis ligomis sergančių vaikų laboratorinių tyrimų duomenis, žinoti jų ypatumus ir dinamiką pagal vaiko amžių;

15.4. gaivinti klinikinės mirties atveju;

15.5. įvertinti veido daubų radiologinių tyrimų (rentgenodiagnostinio, kompiuterinės tomografijos, ultragarsinio) vaizdus;

15.6. įvertinti krūtinės ląstos radiologinių tyrimų (rentgenodiagnostinio, kompiuterinės tomografijos ir kt.) vaizdus;

15.7. įvertinti nosies gleivinės biopsinės medžiagos histologinio ir imunologinio tyrimo rezultatus;

15.8. įvertinti nosies sekreto, akių junginės, bronchų sekreto, skreplių citologinius tepinėlius;

15.9. skirti ir vertinti alergologinius ir imunologinius laboratorinius tyrimus;

15.10. įvertinti imunosupresinių vaistų koncentracijos tyrimo kraujyje rezultatus;

15.11. įvertinti odos biopsato histologinio, imunologinio tyrimo rezultatus;

15.12. sudaryti paciento tyrimų bei gydymo planą ir jį vykdyti;

15.13. suteikti būtinąją pagalbą alerginių ligų ūminių komplikacijų atvejais;

15.14. atlikti faringoskopiją;

15.15. atlikti priekinę rinoskopiją;

15.16. atlikti ir įvertinti kvėpavimo takų ciliarinio aparato funkciją (sacharino mėginį);

15.17. atlikti ir įvertinti otoskopiją;

15.18. paimti medžiagą pasėliui iš ryklės, nosies ertmės, nuo odos;

15.19. atlikti odos funkcijos tyrimus (dermografizmo, Nikolskio simptomo, fizinius mėginius);

15.20. atlikti odos biopsiją;

15.21. atlikti vokų junginės apžiūrą;

15.22. atlikti ir įvertinti kvėpavimo sistemos funkcijos tyrimus;

15.23. atlikti ir įvertinti odos alerginius mėginius: dūrio, įodinius, aplikacinius su standartiniais ir *ex tempore* paruoštais alergenais bei natyviniais maisto produktais;

15.24. padaryti alergeno tirpalo skiedinius;

15.25. atlikti ir įvertinti provokacinius mėginius su alergenais: nosies, akių junginės, paliežuvio srities, bronchų, peroralinį (su maistu, maisto priedais, atvirą, abipusiškai slaptą placebo kontroliuojamą), įodinį;

15.26. atlikti ir įvertinti provokacinius fizinių veiksnių (šalčio, vibracijos, spaudimo, UV, fizinio krūvio) mėginius;

15.27. paimti medžiagą citologiniam nosies sekreto, akių junginės, skreplių tyrimui (įskaitant indukuotus skreplius);

15.28. atlikti ir įvertinti mikroskopinį Demodex ir niežų erkių, odos grybelių tyrimus;

15.29. taikyti eliminacines dietas;

15.30. taikyti specifinę imunoterapiją alergenais;

15.31. taikyti desensibilizaciją;

15.32. taikyti imunoterapiją imunoglobulinais;

15.33. taikyti biologinę terapiją;

15.34. vertinti gydymo efektyvumą;

15.35. dirbti savarankiškai ir komandoje su kitais specialistais.

16. Gydytojas vaikų alergologas pagal savo kompetenciją turi įtarti, diagnozuoti ir gydyti šias ligas:

16.1. tam tikrus sutrikimus, susijusius su imuniniais mechanizmais;

16.1.1. funkcinis segmentuotų neutrofilų sutrikimas;

16.1.2. eozinofiliją;

16.1.3. imunodeficitą su vyraujančiais antikūnų defektais (paveldėtą hipoglobulinemiją; nešeiminę hipoglobulinemiją; išskirtinį imunoglobulino A (IgA) deficitą; išskirtinį imunoglobulino G (IgG) poklasių deficitą; išskirtinį imunoglobulino M (IgM) deficitą; imunodeficitą su imunoglobulino M (IgM) padidėjimu; kitus deficitus su normaliais imunoglobulinais ar su hiperglobulinemija; praeinančią kūdikių hipoglobulinemiją; kitus imunodeficitus su vyraujančiais antikūnų defektais; imunodeficitą su vyraujančiais antikūnų defektais, neklasifikuojamą kitaip);

16.1.4. kombinuotą imunodeficitą (įvairiai kombinuotą imunodeficitą (SCID) su retikuline disgeneze; įvairiai kombinuotą imunodeficitą (SCID) su mažu T-ląstelių ir B-ląstelių skaičiumi; įvairiai kombinuotą imunodeficitą (SCID) su mažu ar normaliu B ląstelių skaičiumi; adenozino diaminazės (ADA) deficitą; Nezelofa sindromą; purininės nukleininės fosforidazės (PNP) deficitą; pagrindinio audinių suderinamumo komplekso I klasės antigenų nepakankamumą; pagrindinio audinių suderinamumo komplekso II klasės antigenų nepakankamumą; kitą kombinuotą imunodeficitą; kombinuotą imunodeficitą, nepatikslingą);

16.1.5. imunodeficitą kartu su kitais pagrindiniais defektais (Wiskott-Aldricho sindromą; Di George sindromą; imunodeficitą su trumpų galūnių sindromu; imunodeficitą su įgimta defektyvia reakcija į Epstein-Baro virusą; hiperimunoglobulino E (IgE) sindromą; imunodeficitą, susijusį su kitais patikslintais pagrindiniais defektais; imunodeficitą, susijusį su pagrindiniais defektais, nepatikslingais);

16.1.6. įprastinį kintamą imunodeficitą (įprastinį kintamą imunodeficitą su dominuojančiais B-ląstelių kiekio ir funkcijos sutrikimais; įprastinį kintamą imunodeficitą su dominuojančiais imunoreguliacinių T-ląstelių sutrikimais; įprastinį kintamą imunodeficitą su autoantikūnais B-ląstelėms ir T-ląstelėms; kitus įprastus kintamus imunodeficitus; įprastinį kintamą imunodeficitą, nepatikslingą);

16.1.7. kitą imunodeficitą (limfocitų funkcinio antigeno-1 (LFA-1) defektą; defektą komplemento sistemoje; nepatikslingą imunodeficitą);

16.1.8. kitus imuninio mechanizmo pakenkimus, neklasifikuojamus kitur (kitus patikslintus imuninio mechanizmo pakenkimus, neklasifikuojamus kitaip; imuninio mechanizmo pakenkimus, nepatikslingus);

16.2. medžiagų apykaitos sutrikimus (Chediak (-Steinbrinck)-Higashi sindromą);

16.3. alergines akių ligas (ūminį atopinį konjunktyvitą);

16.4. alergines ausų, nosies, gerklės ir kitų kvėpavimo organų ligas:

16.4.1. vazomotorinį ir alerginį rinitą;

16.4.2. astmą;

16.4.3. astminę būklę;

16.4.4. alerginį alveolitą ir pneumonitą, sukeltą organinių dulkių;

16.4.5. plaučių eozinofiliją, neklasifikuojamą kitur;

16.5. alergines virškinimo trakto ligas (alerginį ir diatezinį gastroenteritą ir kolitą);

16.6. alergines odos ir gleivinių ligas ir jų komplikacijas:

16.6.1. alerginę purpurą;

16.6.2. grįžtamąją burnos aftą;

16.6.3. cheilitą;

16.6.4. herpinę egzemą;

16.6.5. mastocitozę;

16.6.6. piodermiją;

16.6.7. vaistų sukeltą pūslinę;

16.6.8. folikulinę keratozę;

16.6.9. herpiškąjį dermatitą;

16.6.10. atopinį dermatitą;

16.6.11. seborėjinį dermatitą;

- 16.6.12. dermatitą nuo vystyklų;
- 16.6.13. alerginį kontaktinį dermatitą;
- 16.6.14. dermatitą, sukeltą į vidų patekusių medžiagų;
- 16.6.15. suvalgyto maisto sukeltą dermatitą;
- 16.6.16. mazgelinę dilgėlinę;
- 16.6.17. dilgėlinę;
- 16.6.18. daugiaformę raudonę (erythema multiforme);
- 16.6.19. mazginę raudonę (erythema nodosum);
- 16.6.20. nepatikslingą eriteminę būklę;
- 16.6.21. kitus ūminius odos pažeidimus;
- 16.6.22. sukeltas ultravioletinių spindulių;
- 16.6.23. fototoksinę reakciją į vaistus;
- 16.6.24. fotoalerginę reakciją į vaistus;
- 16.6.25. saulės sukeltą dilgėlinę;
- 16.6.26. odos vaskulitą, neklasifikuojamą kitur;
- 16.7. nepageidaujamas alergines reakcijas ir ūmias grėsmingas būkles:
- 16.7.1. Stivenso-Džonsono sindromą;
- 16.7.2. Lyell'o sindromą;
- 16.7.3. kontakto su nuodingaisiais gyvūnais toksinį poveikį;
- 16.7.4. nepageidaujamus poveikius neklasifikuojamus kitur;
- 16.7.5. anafilaksinį šoką dėl nepageidaujamos reakcijos į maistą;
- 16.7.6. anafilaksinį šoką, nepatikslingą;
- 16.7.7. angioneurozinę edemą;
- 16.7.8. alergiją, nepatikslingą;
- 16.7.9. komplikacijas po infuzijos, transfuzijas ir gydomąsias injekcijas;
- 16.7.10. anafilaksinį serumo sukeltą šoką;
- 16.7.11. kitas reakcijas į serumą;
- 16.7.12. anafilaksinį šoką dėl žalingo tinkamai skirtų vaistų poveikio;
- 16.7.13. nepatikslingą vaistų žalingą poveikį;
- 16.7.14. sąlytį su širšėmis, vapsvomis ir bitėmis;
- 16.7.15. buvusią alergiją vaistams, narkotikams ir biologinėms medžiagoms.
- 17. Gydytojas vaikų alergologas pagal savo kompetenciją turi įtarti toliau išvardytas ligas ir sveikatos sutrikimus, o nepriskirtais jo kompetencijai atvejais, siųsti pacientą konsultuotis ir (ar) gydytis pas atitinkamos srities asmens sveikatos priežiūros specialistą:
- 17.1. ausų, nosies, gerklės ir kitų kvėpavimo organų ligas:
- 17.1.1. ūminį sinusitą;
- 17.1.2. ūminį laringitą ir tracheitą;
- 17.1.3. ūminį obstrukcinį laringitą (krupą) ir epiglotitą;
- 17.1.4. tuberkuliozę;
- 17.1.5. gripą;
- 17.1.6. pneumoniją;
- 17.1.7. ūminį bronchitą ir kitas ūmines apatinių kvėpavimo takų infekcijas;
- 17.1.8. lėtinį rinitą, nazofaringitą ir faringitą;
- 17.1.9. lėtinį sinusitą;
- 17.1.10. nosies polipus;
- 17.1.11. kitus nosies ir prienosinių ančių pažeidimus;
- 17.1.12. tonzilių ir adenoidų lėtines ligas;
- 17.1.13. peritonzilinį abscesą;
- 17.1.14. lėtinį laringitą ir tracheitą;

- 17.1.15. balso klosčių ir gerklų ligas;
 - 17.1.16. kitas viršutinių kvėpavimo takų ligas;
 - 17.1.17. bronchitą, nepatikslintą kaip ūminį ar lėtinį;
 - 17.1.18. bronhektazes;
 - 17.2. odos ligas:
 - 17.2.1. dermatofitijas;
 - 17.2.2. įvairiaspalvę dedervinę;
 - 17.2.3. rožinę dedervinę;
 - 17.2.4. odos abscesą;
 - 17.2.5. celiulitą;
 - 17.2.6. psoriazę;
 - 17.2.7. plokščiąją kerpligę;
 - 17.2.8. spuogus;
 - 17.2.9. baltmę;
 - 17.3. virškinimo trakto ligas:
 - 17.3.1. Krono (Crohn) ligą;
 - 17.3.2. opinį kolitą;
 - 17.3.3. funkcinį viduriavimą;
 - 17.3.4. naujagimių viduriavimą;
 - 17.4. akių ligas:
 - 17.4.1. gleivinį pūlinį konjunktyvitą;
 - 17.4.2. blefarokonjunktyvitą;
 - 17.5. reumatologines ligas:
 - 17.5.1. raudonąją vilkligę;
 - 17.5.2. kitas nekrozuojančias vaskulopatijas;
 - 17.5.3. vaistų sukeltą sisteminę raudonąją vilkligę.
-